

Doğu Akdeniz Bölgesinde Çilek Yetiştiriciliğinin Genel Durumu

Serap Balık

İlçe Gıda Tarım ve Hayvancılık Müdürlüğü, Türkoğlu, Kahramanmaraş
e-posta: serapbalik@hotmail.com

Özet

Çilek dünya üzerinde birbirinden çok farklı bölgelerde ve ekolojik şartlarda yetişebilmektedir. Yıllık yağış 250 mm olan çöl alanlarında sulamak suretiyle yaşayabilirken, 3500 m yükseklikteki alanlarda bile rahatlıkla yetişmektedir. Çileklerin soğuklama ihtiyacı 400-500 saat olarak belirlenmiş olup, çilek -10°C'ye kadar özel bir önlem almadan yetiştirilebilir. Çilek bitkisi değişik iklimlere adaptasyon yeteneği yüksek olan bir türdür. Doğu Akdeniz bölgesinin ılıman iklimi bu bağlamda değerlendirildiğinde güneşlenme ve düşük sıcaklıklardan kaynaklanan bir takım olumsuzlukların haricinde çilek tarımı için oldukça uygundur. İlk seneden itibaren meyve verebilmesi ve uzun vadeli yatırıma ihtiyaç göstermemesi nedeniyle aile iş gücünün değerlendirilmesi özellikle kadın iş gücünün ekonomiye kazandırılması ve üretim zamanları ile ekonomik girdi sağlaması çileğe olan talebi gün geçtikçe artırmaktadır.

Anahtar kelimeler: Çilek, yetiştiricilik, adaptasyon

General Situation of Strawberry Cultivation in Eastern Mediterranean Region

Abstract

Strawberry can growth at different regions and ecological conditions. It also can live desert like conditions, annual rainfall is 250 mm. If irrigation is clone and the 3500 m above the sea level. The cool requirement of strawberry is determined 400-500 h., it can growth up to 10 °C without any special precaution. These plants too high adaptation ability to different climations. East Mediterranean region moderate climate expect insahition and the problems about low temperatures is preparable for strawberry production. Strawberry can give fruit from the first year and don't need long time investments therefore consideration of family work force, producing female work force to economy production times providing economic input is boost demand to strawberry.

Keywords: Strawberry, cultuvation, adaptation

Giriş

Çilek büyük ölçüde Kuzey yarımkürede, ılıman iklim bölgesinde yayılmıştır. Dünya çilek üretiminin %98'i Kuzey yarım kürede bulunmaktadır. Kültüre alınmış çilekler milyonlarca insanın zevkle tükettiği üzümsü meyveler grubunun en önemli üyesidir (Ağaoğlu, 1986). Dünya çilek üretim alanı 18647321 ha dır. Türkiye'nin 274926,6 ha üretim alanı ile dünyadaki ülkeler arasında 25. sıradadır. En fazla çilek üreten ülkeler Amerika, Meksika ve Yunanistan'dır.(Anonim, 2015)

Türkiye'nin hemen hemen bütün bölgelerinde çilek yetiştirilmektedir. Ancak çilek üretiminin büyük bir kısmını Marmara, Ege ve Akdeniz bölgeleri oluşturmaktadır (İslam ark., 2003). Bu çalışmada Doğu Akdeniz Bölgesi kapsamında yer alan Hatay, Kahramanmaraş ve Osmaniye illerinde saha çalışması yapılmış, çilek ile ilgili kamu ve sivil toplum kuruluşları ve üreticiler ile görüşmeler yapılmıştır. Türkiye üretimin yanı sıra öncelikle bölge üretimi ele alınmıştır.

Çilek üzümsü meyveler içerisinde çok önemli bir yere sahiptir. İlkbaharın başlarında

olgunlaşarak pazara inen çilek tüketiciler tarafından çokça talep edilmekte ve diğer meyveler pazara çıkıncaya kadar yüksek fiyatla alıcı bulabilmektedir. Kolay çoğaltılabilmesi, kısa sürede meyveye yatması, diğer meyve bahçelerinde ara ziraatı olarak yetiştirilmesi gibi yetiştiricilik açısından önemli avantajlara da sahiptir. Bu özellikleri çileğin aile işletmeciliğine uygun olduğunu da göstermektedir. Bunun yanında özgün renk, tat ve aroması, zengin vitamin ve mineral madde içeriği bakımından da tüketici tarafından aranılan özelliklere sahiptir (Türemiş ark., 2000).

Çileğin İklim ve Toprak İstekleri

Yıllık yağış miktarı 250 mm olan çöl alanlarında sulamak suretiyle, 3500 m yükseklikteki alanlarda, soğukların -45°C'lere kadar düştüğü yerlerin yanında, yarı tropik yerlerde; yaz aylarında Kuzey kutbuna yakın yerlerdeki devamlı aydınlık bölgelerden, 12 saatlik aydınlanmaya sahip Ekvatordaki bölgelere kadar birbirinden farklı çok ekstrem yerlerde yetiştirilmektedir. Çilek bitkisine etki eden en önemli iklim faktörleri sıcaklık ve günlük ışıqlanma süresidir. Diğer faktörler

(kuraklık, yağış, yüksek veya düşük nem) de yetiştiricilikte önemli rol oynamaktadır. Çilek, tam bir gelişme ve büyüme için 7-8 aylık bir vejetasyon süresine ihtiyaç göstermektedir. Ancak işletmelerin karlı olmalarında ekstrem hava şartları önemli rol oynar. Rüzgara, kuraklığa, ilkbahar ve kış donlarına karşı özel korunma tedbirleri alınmalıdır. İklim faktörleri arasındaki ilişkiler o bölgedeki yetiştirme metodunu da etki etmektedir. Bir yıllık dikimlerde iklim, çilek bitkisinin sonbaharda kuvvetli gelişme göstermesine ve çilek taslaklarının kış dinlenme periyoduna girinceye kadar oluşmasına uygun olursa yetiştiricilik başarılı sonuç vermektedir.

Çileğin soğuklama ihtiyacı 200- 500 saat kadardır. Çilek tomurcukları açmış bitkiler veya genç meyveler dondan çok çabuk zarar görmektedir. Özellikle dışı organ dona oldukça hassastır. Bazı durumlarda -2°C'de bile çileğin büyük bir kısmı zararlanmaktadır. Çilek özel bir önlem almadan -10°C'ye kadar yetiştirilebilir. İlkbaharın geç donları, Akdeniz bölgesi ve benzeri yerlerde zararlı olabilmektedir. Çilekte çiçeklenme uzun bir döneme dağıldığı için, don ürünün tümüne zarar vermez. Bu nedenle çilek, yetiştiricilik riski en az olan meyve türlerinden biridir. Çiçeklenme zamanı oransal nemin fazla olduğu ve yağışın çok olduğu bölgelerde hastalık sorunu artar. Özellikle meyvede çürüklük yapan botrytis ve antraknoz hastalıkları büyük zararlanmalara ve verim düşüklüğüne neden olabilmektedir.

Toprak

Çilekler saçak köklü bitkiler olup, genel olarak derin, verimli, nem tutma kapasitesi yüksek, iyi drene edilmiş, kumlu-tınlı, millî ve süzek topraklarda daha iyi yetişmektedir. Ancak bu toprakların yanında, çok değişik tipli topraklarda da diğer ekolojik şartlar uygun olursa yetişebilmektedir. Kireç miktarı fazla olan topraklar, çilek yetiştiriciliği için tavsiye edilmemektedir. Bu gibi alanlarda çilek yetiştiriciliği yapılması durumunda, fazla kireç demir alımını engellediği için çilekte kloroz (sararma) görülmektedir. Bu tip topraklarda kloroza dayanıklı çeşitler kullanılmalıdır. Birçok çilek çeşidi hafif, kumlu, çakıllı veya taşlı topraklarda, killi ağır veya ıslak topraklara göre daha iyi yetişmektedirler. Yeni açılmış tarlalar eskilerine oranla daha fazla tercih edilmelidir. Çünkü bunlar daha verimli olup, aynı zamanda daha az yabancı ot mücadelesi ve daha az toprak

işlemesi istemektedir. Optimum pH 5.7-6.0 dır. Ancak pH 5.0-7.0 arasındaki topraklarda yeterli miktarda organik madde var ise yetiştiricilik yapılabilir. Toprak seçiminde arazinin hastalık ve nematod yönünden de temiz olmasına özen gösterilmesi gerekir. Çilek sökülen bir yere münavebe uygulanmadan tekrar dikim yapılmamalıdır. Diğer taraftan, biber, patlıcan, patates, tütün ve domates gibi sebze yetiştirilen yerlerde, toprak en az 4-5 yıl dinlendirildikten sonra çilek yetiştiriciliği yapılmalıdır. Aksi takdirde hastalık ve zararlılar karlı bir üretim yapılmasını önler. (Anonim, 2014)

Çilek meyvesi üretiminde toprak hazırlığına yaz-sonbahar döneminde başlanır. Çilek dikilecek toprak, kumsal ise 4-6 ton, normal topraklarda 3-4 ton yanmış çiftlik gübresi, toprak tahlilinden sonra da gerekli olan gübre verilmelidir. Gübrelemeden sonra, toprak işlenerek gübrenin toprağa karışması sağlanmalıdır. Yastıkların yüksek olması daha iyi drenajı sağlamaktadır. Toprak iyice işlendikten sonra dikim yastıkları aşağıdaki dikim aralıklarında hazırlanmalıdır. Masura genişliği 60-70 cm, masuralar arası 30-40 cm, masura yüksekliği 15- 20 cm, bitkilerin dikim aralığı; sıra üzeri 30-35 cm ve sıra arası 25-30 cm olarak hazırlanmaktadır.

Malçlama, çilek üretim alanının plastik, saman, kuru ot v.s. ile örtülmesine "malçlama" denir. Malçlama ile yabancı ot kontrolü, sulama aralığının uzatılması, meyvelerin temiz kalması, meyvelerde daha az meyve çürüklüğü (Botrytis) görülür. En pratik malçlama, plastik malç veya örme plastik örtü tipleri ile yapılmaktadır. Çilek yetiştiriciliğinde yabancı ot mücadelesi amacıyla siyah plastik tercih edilmektedir. Siyah plastik, güneş ışınlarını engellediği için, yastıklar serin kalmakta, sulama aralığı uzamakta ve plastik altında kalan bitkiler daha yavaş gelişmektedir. Dikim zamanları; yaz dikiminde frigo fideler kullanılmaktadır. Dikim sırasında fide kökleri 8-10 cm kalacak şekilde taç ve kök tuvaleti yapıp, %1'lik fungusit çözeltisine batırıldıktan sonra köklerin kıvrılmamasına dikkat ederek fidelerin dikimi yapılır. Dikimden sonra mutlaka bolca can suyu verilir. Yaz dikiminde dikimden sonra açan çiçekler mutlaka koparılmalıdır. Bu sistemde 30 x 35 cm aralık ve mesafelerde üçgen dikim yapılır. Bu dikim şeklinde dekara 6.000-7.000 adet fide kullanılmaktadır. Yetiştirme bölgesi ve bakım şartlarına bağlı

olarak bu dikim sisteminde bir dekarlık alandan 7-8 ton ürün alınabilmektedir.

Kış dikimi, kışları ılık geçen yerlerde Ekim-Kasım aylarında taze fide ile yapılan dikim şeklidir. Dikim de yaz dikim işlem sırası takip edilir. Dikim 25 x 30 cm aralık ve mesafelerle üçgen şeklinde yapılır. Bu dikim sisteminde de dekara 7.000-8.000 adet fide gerekir. Verim, dekara birinci yıl 750-1000 kg dır. Ancak ikinci yıl 4-5 ton ürün alınabilir.

Sonbahar dikimi fidelikten sökülen taze fidelerle Eylül-Ekim aylarında yapılan dikim şeklidir. Dikim işlemleri yaz ve kış dikimleri ile aynı işlem sırasını takip etmektedir. Dikim 25 x 30 cm aralık ve mesafelerle üçgen şeklinde yapılır. Dekara 7.000- 7.500 adet fide dikilir. Verim, dekara birinci yıl 500-750 kg dır. Ancak ikinci yıl 3-4 ton ürün alınabilir. Ülkemizde fide dikim zamanları bölgelere ve kullanılan fide niteliğine göre değişmektedir. Çilekte genelde sonbaharda yapılıyorsa da ülkemizde son yıllarda (özellikle Akdeniz bölgesinde) “frigo fide” kullanılarak yazın dikim yapılmaktadır

Türkiye istatistik kurumu verilerine göre ülkemizde 2014 yılı itibarıyla 134 bin da çilek üretim alanı mevcuttur (Çizelge 1). 2014 yılı toplam çilek üretim miktarımız yaklaşık 376 bin ton olarak gerçekleşmiştir.

Doğu Akdeniz Bölgesi Çilek Yetiştiriciliği

Çok farklı iklim şartlarına sahip olması nedeniyle birçok meyve türünün yetiştirildiği ülkemizde; oldukça geniş bir gelişme alanına sahip nadir bitkilerden olan çilek de uzun yıllardan bu yana tanınmakta ve yetiştirilmektedir (Konarlı, 1986; Özbek, 1978).

Doğu Akdeniz Bölgesi’nde sahip olduğu ılıman iklimi ile değerlendirildiğinde Akdeniz sahil şeridinde göre güneşlenme ve düşük sıcaklıklardan kaynaklanan bir takım olumsuzlukların haricinde çilek tarımı için oldukça uygundur. Doğu Akdeniz bölgesi kapsamına giren Osmaniye, Kahramanmaraş ve Hatay illerine ait çilek ekili alan ve üretim verileri Çizelge 1’de sunulmuştur. 2014 yılı TÜİK verilerine göre Doğu Akdeniz Bölgesi toplam 2.561 dekarlık çilek dikili alanı ile Türkiye çilek alanının yaklaşık %2’sini oluşturmaktadır. Doğu Akdeniz Bölgesi içinde en fazla çilek dikilişi Kahramanmaraş iline aittir. Bölgedeki çilek dikili alanların %88’i Kahramanmaraş, %7’si Hatay, %4’ü Osmaniye ilindedir. Doğu Akdeniz Bölgesi çilek üretim

miktarı 2014 yılı itibarı ile 4 bin ton olarak gerçekleşmiştir (Çizelge 2). Bölge’nin çilek üretim miktarının Türkiye toplam üretimim içerisindeki payı %1,2’dir. İller bazında üretim değerleri (örtülaltı dahil), üretim alanları ve verim değerleri incelendiğinde Kahramanmaraş ve Hatay illerinde değerlerde artış gözlenirken, Osmaniye il genelinde sabit değerler gözlenmiştir. 2015 yılı veri değerleri henüz tamamlanmıştır ancak çilek üretiminde, Kahramanmaraş ilinde 30 da alanda iyi tarım uygulamaları ve Hatay ilinde 38 da alanda organik tarım uygulamalarına başlanmıştır. Kahramanmaraş ili Doğu Akdeniz Bölgesinde çilek yetiştiriciliği konusunda üretim alanı ve miktarı bakımından en gelişmiş ildir. 2014 yılı itibarı ile Kahramanmaraş ilinde 2.265 da çilek dikili alanda 3698 ton ürün alınmaktadır.

Sahada yapılan araştırma sonucunda üreticilerin çilek üretimi konusunda bilinçli oldukları tespit edilmiştir. İl genelinde üreticilerle yapılan görüşmeler de; çilek, kısa sürede verime geçen, pazar değeri yüksek, hastalık ve zararlı yönünden sıkıntısı olmayan yüksek gelir getiren ürün olarak görülmektedir. İl’deki hakim çeşit Kabarla’dır. Kahramanmaraş ilinde Kabarladan sonra en çok Albion çeşidi kullanılmakta olup son yıllarda farklı nötr gün çeşitleri il genelinde farklı iklim değerlerinde denenmekte ve olumlu sonuçlar alınmaktadır. Kabarla; İri, sert, tatlı ve parlak kırmızı meyveler veren nötr gün bir çilek çeşididir. Diğer nötr gün çeşitlerinden çok az bir gecikme ile meyve vermeye başlar ve uzun süre devam eden özelliklere sahiptir. Meyve eti sertliği ve yol dayanımı fazla olduğu için üreticiler tarafından tercih edilmektedir.

Kahramanmaraş ilinde çilek yetiştiriciliğine ilçeler bazında bakıldığında en fazla üretim alanı ve miktarının Oniki Şubat ilçesinde bulunduğu görülmektedir (Çizelge 4). Göksun, Türkoğlu ilçelerinde de çilek üretimi il genelinde ilk sıralarda yer almaktadır. Türkoğlu ilçesinde 2015 yılı çilek üretim de iyi tarım uygulamasına başlanılmıştır.

Hatay ilinde 2011 yılında 5 da olan çilek üretim alanı, 2014 yılında 191 da alana ulaşmıştır (Çizelge 2). İl genelindeki üretim alanındaki artışa paralel olarak üretim miktarında yüksek oranda artış sağlanmıştır. İldeki teknik personeller ile yapılan görüşmelerde çilek yetiştiriciliğin vejetasyon süresinin kısa olması, turfanda ürün olarak pazar

değerinin yüksek olması nedeni ile üreticiler tarafında bu ürünün tercih edildiği ve il genelinde Camarosa, Fortuna ve Sweet Ann en çok kullanılan çeşitler olduğu ifade edilmiştir. Hatay ili çilek üretiminin en fazla gerçekleştiği ilçe Yayladağı'dır (Çizelge 5). Ayrıca bu ilçede 38 da alanda organik çilek yetiştiriciliği de yapılmaktadır.

Osmaniye ili Doğu Akdeniz Bölgesinde çilek üretiminin en az geliştiği ildir. TÜİK verilerine göre 2011 yılında 145 da olan çilek üretim alanları, 2014 yılında 102 da üretim alanı ile %70 oranında azalma göstermiştir. Osmaniye ili ilçeler bazında sadece Bahçe ilçesinde çilek üretimi yapılmaktadır (Çizelge 6). Osmaniye il genelinde Kabarla çeşidi en çok kullanılan çilek çeşididir. Çileğin iklim özellikleri dikkate alındığında; Doğu Akdeniz bölgesini oluşturan iller Kahramanmaraş, Hatay ve Osmaniye ilinin sıcaklık yağış ve nem durumları bölgenin çilek yetiştiriciliği bakımından elverişli olduğunu göstermektedir. Donlu gün sayısı olarak yine geçen yıllar dikkate alındığında çileğin bu bölgede don açısından zarar görmediği ortaya çıkmıştır. Bölge şartlarında çilek, ortalama 6-7 aylık bir vejetasyon süresine ihtiyaç duymaktadır.

Bölgede daha çok kış dikimi tercih edilmektedir. Dikim 25 x 30 cm aralık ve mesafelerle üçgen şeklinde yapılır. Hazırlanan masuralar genellikle siyah renkli plastik örtü ile malçlama yapılmaktadır. Bölgedeki üretimde frigo fideler kullanılmaktadır. Bahçelerde sulama ve bitki besleme daha avantajlı bir şekilde damlama sulama sistemi ile yapılmaktadır. Dekara 7.000-8.000 adet fide kullanılmaktadır. Verim, dekara birinci yıl 750-1000 kg'dır. Ancak ikinci yıl 4-5 ton ürün alınabilir. Sonbahar da taze fidelerle Eylül-Ekim aylarında bahçe tesisi de yapılabilmektedir.

Doğu Akdeniz bölgesinde hasat Mart ayı sonu ile Nisan ayı içerisinde başlar ve ürünler taze meyve olarak tüccarlar aracılığı ile diğer illere gönderilmektedir. Coğrafi konum itibarı ile iç bölgelere yakınlık tüccarların taleplerini arttırmaktadır. Üretimin diğer kısmı da il içinde halde satılmaktadır.

İlk seneden itibaren meyve verebilmesi ve uzun vadeli yatırıma ihtiyaç göstermemesi nedeniyle aile iş gücünün değerlendirilmesi özellikle kadın iş gücünün ekonomiye kazandırılması ve üretim zamanları ile ekonomik girdi sağlaması çileğe olan talebi gün geçtikçe

artırmaktadır. Bölgede çilek üreticisi olarak kadın girişimcilik örnekleri bulunmaktadır. Kaymakamlık SYDV projeleri ile birçok bayan çiftçi destek alarak çilek yetiştiriciliğine başlamıştır.

Sonuç

Her üç il bazında çilek üretimini düşündüğümüzde resmi kayıtlı veriler dışında, kayıt altına henüz alınmamış yeni kurulan bahçelerle çilek üretiminin hızla devam ettiği ve çilek üretiminin Doğu Akdeniz Bölgesi için önemli olduğu düşünülmektedir. Aile işletmeciliğine uygun olan çilek yetiştiriciliği kadın iş gücünün istihdama katılımı açısından çok önemli katkı sağlamakta ve bunun başarılı örneklerine bölgede rastlanmaktadır.

Çilek tarımının da, iyi tarım ve organik tarım uygulamalarının başlamış olması, bölgedeki çilek üretimi açısından önemli bir gelişme olmuştur. Bu sayede ürünlerin pazar talepleri ve buna bağlı ücretlerinde artış olmaktadır. Bu da bölgedeki çilek yetiştiriciliği potansiyelinin artış halinde olduğunu ve modern tarım uygulamaları ile iyi sonuçlara ulaşacağını göstermektedir

Kaynaklar

- Ağaoğlu, Y.S., 1986. Üzümsü Meyveler. Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Yayınları: 984, Ders Kitabı:290.
- Türemiş, N. ark., 2000. Güneydoğu Anadolu Bölgesinde Çilek Yetiştiriciliği. Tübitak Tarp Yayınları. Ankara
- İslam, A. ark. 2003. Karadeniz Teknik Üniversitesi Ordu Ziraat Fakültesi. Ulusal Kivi ve Üzümsü Meyveler Sempozyumu.
- Anonim, 2015. Statistical Database, Food and Agriculture Organization, <http://www.fao.org>
- Anonim, 2014. Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı. www.tarim.gov.tr/GKGM, Gıda Kontrol Genel Müdürlüğü,
- Konarlı, O., 1986. Çilek. Tarımsal Araştırmaları Destekleme ve Geliştirme Vakfı, Yayın No: 12. Yalova

Çizelge 1. Türkiye çilek üretimi

Yıllar	Toplu Meyvelik Alanı (da)	Üretim(Ton)
2011	1710	2531
2012	1967	3413
2013	2469	4464
2014	2561	4382

Kaynak: Türkiye İstatistik Kurumu (Tuik, 2015).

Çizelge 2. Doğu Akdeniz Bölgesi çilek üretimi

Yıllar	Kahramanmaraş	Hatay	Osmaniye
	Alan (da)		
2011	1.560	5	145
2012	1.860	5	102
2013	2.220	142	107
2014	2.265	191	102
	Verim (ton)		
2011	2.221	20	290
2012	3.109	20	284
2013	4.059	194	211
2014	3698	531	153

Kaynak: Türkiye İstatistik Kurumu (Tuik, 2015)

Çizelge 3. Kahramanmaraş- Hatay – Osmaniye illeri çilek üretimi

Yıllar	Toplu Meyvelik Alanı (da)	Üretim (Ton)
2010	116.792	299.940
2011	119.670	302.416
2012	127.928	351.834
2013	135.494	372.498
2014	134.234	376070

Kaynak: Türkiye İstatistik Kurumu (Tuik, 2015).

Çizelge 4. Kahramanmaraş ili ilçelere göre çilek üretimi

Yıllar	Toplu Meyvelik Alanı (da)	Üretim (Ton)
Afşin	100	200
Göksun	640	672
Nurhak	60	59
Türkoğlu	465	930
Dulkadiroğlu	50	100
Onikişubat	950	1.737

Kaynak: Türkiye İstatistik Kurumu (Tuik, 2015)

Çizelge 5. Hatay ili ilçelere göre çilek üretimi

Yıllar	Toplu Meyveliklerin Alanı(Dekar)	Üretim(Ton)
Reyhanlı	6	12
Yayladağı	136	381
Antakya	30	50
Arsuz	22	88

Kaynak: Türkiye İstatistik Kurumu (Tuik, 2015).

Çizelge 6. Osmaniye ili ilçelere göre çilek üretimi

Yıllar	Toplu Meyveliklerin Alanı(Dekar)	Üretim(Ton)
Bahçe	102	153

Kaynak: Türkiye İstatistik Kurumu (Tuik, 2015).

Çizelge 7. Kahramanmaraş, Hatay ve Osmaniye illeri iklim değerleri

İller	Ocak	Şubat	Mart	Nisan	Mayıs	Haz	Tem	Ağ.	Eyl	Ek.	Kas.	Aralık
Uzun Yıllar İçinde Gerçekleşen Ortalama Değerler (1950 - 2014)												
Ortalama Sıcaklık (°C)	4.9	6.4	10.7	15.4	20.3	25.2	28.3	28.4	25.1	19.0	11.8	6.7
	8.2	9.9	13.2	17.2	21.2	24.8	27.1	27.8	25.6	20.7	14.2	9.6
	8.6	9.7	12.7	16.9	21.1	25.2	27.8	28.4	25.3	20.4	8.6	
Ortalama Güneşlenme Süresi (saat)	3.2	4.1	5.3	6.4	8.3	10.2	10.5	10.1	9.0	6.5	4.3	3.2
	3.2	4.3	6.0	7.3	9.3	11.6	11.3	10.5	9.4	7.1	4.5	3.1
	4.4	5.2	6.3	7.4	9.4	10.4	10.4	10.2	9.6	7.5	5.6	5.6
Aylık Yağış Ortalaması (kg/m ²)	124.8	109.9	93.9	73.5	38.9	7.2	1.2	0.8	8.5	44.7	81.1	125.5
	182.4	168.2	144.0	111.7	75.7	23.1	7.8	4.8	39.8	74.5	104.7	183.9
	86.7	96.6	110.5	85.5	69.7	34.1	11.3	5.9	29.8	75.2	101.4	96.1
En Yüksek Sıcaklık (°C)	18.7	22.4	29.2	36.0	38.0	42.0	45.2	44.4	41.3	37.2	28.9	24.0
	20.5	25.0	30.5	37.5	41.6	43.2	43.4	43.9	42.6	39.2	32.5	25.1
	23.7	26.2	32.0	36.5	41.7	42.6	42.8	42.0	41.2	38.3	31.0	29.0
En Düşük Sıcaklık (°C)	-9.0	-9.6	-7.6	-1.8	5.0	10.3	15.6	15.7	8.6	0.0	-5.6	-7.6
	-14.6	-6.8	-4.2	1.5	7.7	11.6	15.9	15.4	7.9	4.0	-3.0	-6.6
	-8.5	-6.8	-4.0	0.1	4.6	11.5	15.0	15.0	7.8	4.1	-4.5	-5.4

Kaynak: Meteoroloji Genel Müdürlüğü (<http://www.mgm.gov.tr/>)

K  Kahramanmaraş İli İklim Değerleri
H  Hatay İli İklim Değerleri
O  Osmaniye İli İklim Değerleri